

[Finansministeren]

det skulle nødvendig medføre, at Fremskridtspartiet vendte tilbage til tidligere tiders forslag til ændring af finanslovsforslaget. Det var noget af det værste, man kunne opleve, da man havde 1.000 ændringsforslag, som var urealistiske. Så vil jeg dog hellere leve med det begrænsede antal ændringsforslag, Fremskridtspartiet nu mønstrer.

Det er naturligvis ud fra en politisk synsvinkel interessant, også hr. Fogh Rasmussen understregede det, at hermed dokumenterer Fremskridtspartiet, at al deres snak om at lette skattetrykket ikke bunder i realiteter. De par milliarder kroner, man foreslår sparet, kan naturligvis ikke bidrage til at lette skattetrykket. Jeg synes, det vigtigste ved Fremskridtspartiets ændringsforslag er, at det er en markering af, at snakken om at kunne lette skattetrykket alligevel ikke har noget reelt indhold.

Det Radikale Venstre har stillet to ændringsforslag, dels et forslag om at nedskære forsvarsbevillingerne med 600 mill. kr., dels et forslag om at fjerne bevillingen til Storebæltsselskabet. Også disse to ændringsforslag vil jeg anbefale at stemme imod.

Når jeg har gjort det, vil jeg gerne sige tak til Det Radikale Venstre for et godt samarbejde om finanslovsforslaget som helhed. Det er jo lykkedes endnu en gang at indgå en aftale om et finanslovsforslag, og det er kolossalt vigtigt af hensyn til den almindelige økonomiske udvikling og af hensyn til den politiske stabilitet i samfundet.

Når finanslovdebatten i dag er så rolig og så udramatisk, som tilfældet er, er der én god grund til det, nemlig at der er politisk flertal bag finanslovsforslaget, som det ligger. Jeg synes, det har været positivt endnu en gang.

Jeg har godt hæftet mig ved, at hr. Bilgrav-Nielsen har brugt meget af sin taletid til at forklare om Det Radikale Venstres indflydelse på dette finanslovsforslag – det ville jeg også gøre, hvis jeg var hr. Bilgrav-Nielsen.

Det, der står tilbage, er, at vi er nået frem til en aftale om et finanslovsforslag, som stort set – det skal jeg vende tilbage til om et øjeblik – holder sig på uændret udgiftsniveau og dermed lever op til det, som er afgørende i regeringens økonomiske politik: at fastholde den stramme udgiftspolitik.

Jeg vil godt sige til Det Radikale Venstre, at budgetreformen med totalrammeprincipet efterhånden har givet meget gode erfaringer,

og det var måske en meget god idé, at man, frem for at starte drøftelserne om en finanslovaftale på så sent et tidspunkt, som når forslaget har været til første behandling i Folketinget, på et meget tidligt tidspunkt gik ind i nogle mere generelle drøftelser om totalrammerne, al den stund man i forbindelse med diskussionerne om detaljerne i et finanslovsforslag for det kommende år på mange måder lægger grunden til de kommende års finanslovsforslag. Derfor tror jeg, det ville bidrage til en yderligere cementering af styringen af de offentlige udgifter, at man på et tidligere tidspunkt diskuterede de generelle principper i et finanslovsforslag.

Jeg vil godt mere generelt om finanslovsforslaget sige, at det nu er fjerde år i træk, statens udgiftsniveau holdes i ro. Ved den afsluttende debat om finanslovsforslaget sidste år meddelte jeg, at målet ville være 193,4 mia. kr. for 1987, og det er fastholdt, bortset fra at de 150 mill. kr., der dækker indskuddet i Statsselskabet Storebælt, holdes udenfor. Bortset fra det er udgiftsniveauet fastholdt.

Så kan man sige, at det efterhånden kan blive lidt vaneagtigt at fastslå, at det gør vi altså. Men der er alligevel grund til at nævne, at Danmark i virkeligheden er det eneste OECD-land, som fjerde år i træk holder uændret udgiftsniveau. I alle andre OECD-lande taler man meget om at køre stramme budgetter. Men når vi ser nærmere på det, viser det sig alligevel, at de stort set alle sammen har realvækst i de offentlige udgifter. Danmark er faktisk det eneste land, der har holdt uændret udgiftsniveau målt i faste priser.

Når vi taler om uændret udgiftsniveau, er det ikke blot spørgsmålet om det budgetterede udgiftsniveau; så er det selvfølgelig væsentligt at se på, hvordan de faktiske udgifter udvikler sig. Når vi ser på udviklingen gennem de senere år aktuelt set fra 1986, fremgår det af Småtrykket fra forleden, at vi faktisk er ½ mia. kr. under det mål, der blev stillet for 1986, og det er for mig en klar understregning af, at der er styr på udgiftsudviklingen.

Som det er blevet nævnt af nogle ordførere, er der nogle udmøntede budgetreguleringskonti i år som tidligere år, og de er for 1987 stort set af samme størrelsesorden, som de var det for 1986. Da blev de udmøntet,